

از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی ایران، بزرگترین عامل تهدید و دشمنی با ایران، دولت ایالات متحده آمریکا و همپیمانان او بوده‌اند و این دولت در طول بیست سال گذشته (۲۰۰۱-۲۰۲۱) از طریق اشغال خاک همسایه شرقی ما - افغانستان - محمولی دیگر نیز برای ضربه زدن به اسلام و انقلاب و ایران پیدا کرده بود. آمریکا با ابزار مختلف از جمله ابزار تروریسم می‌کوشید تا به مردم منطقه و خصوصاً جمهوری اسلامی ایران ضربه وارد کند، با وجود این اما سیطره رسانه‌ای غرب و نبود داده‌های کافی موجب شده بود که برخی از مردم ایران و حتی کابل‌نشینان افغانستان، وضعیت را کاملاً واژگونه ادراک کنند.

بخشی از مردم دو کشور به هنگام فرار آمریکا به جای شادی از رفتن یک نیروی اشغالگر و سفاک و تروریست، دچار فوبیا و ترس بیش از حد نسبت به تحولات پیش رو شده بودند. در کشور ما عده‌ای با فراموشی اینکه ایران خود قربانی تروریسم رسانه‌ای غرب است، هرآنچه از سوی غرب و غربگرایان روایت می‌شد می‌پذیرفتند و باز نشر می‌کردند. ذهن رسانه زده به جای دیدن این حقیقت بزرگ که سال‌ها خطرناک‌ترین نیروی تروریستی جهان [۱] بر خاک افغانستان خیمه زده بود و پیر و جوان و کودک را به قتل می‌رساند و چنان برخی روستاها را بمباران می‌کرد که دیگر در عکس هوایی هم به سختی می‌شد تشخیص داد که روزگاری در اینجا روستایی بوده است؛ از رفتن اشغالگران دموکراسی خواه نگران بود!

زیر سایه سرنیزه این ارتش بود که کارهای بسیاری علیه مردم افغانستان و ایران طراحی شد و حتی رژیم صهیونیستی در یک پایگاه هوایی در نزدیکی مرز ایران آفتابی شد و زیر سایه این ارتش بود که اتفاقات مشکوکی در رابطه با داعش خراسان اتفاق افتاد و همچنان می‌افتد چنان که به احتمال بسیار زیاد در رأس داعش خراسان یکی از اعضای گارد خاص ژنرال عبدالرشید دوستم (در آن وقت معاون اول رئیس‌جمهور بود) قرار گرفته است و مخاطب آگاه خود می‌داند که باید حدیث مفصل بخواند از این مجمل ربط احتمالی میان دوستم و داعش و دوستم و آمریکا.

امریکا با چنین کارنامه ننگین و سیاه، طی قرارداد امنیتی واشنگتن - کابل حضور مادام‌العمر خود در افغانستان را بیمه کرده بود و می‌رفت که هزاران نظامی آن (زمانی صد هزار نظامی آمریکا و پنجاه هزار نظامی از سایر کشورهای ناتو در افغانستان بودند)، پایگاه‌های سیا و تروریست‌های تغذیه شده از سوی آن (مستقیم و غیرمستقیم) الی‌الابد به عنوان یک عنصر تهدید ضد اسلام و ضد ایران و ضد افغان در این کشور باقی بمانند. خاتمه اشغالگری به چنین وضعیتی نیز خاتمه داد.

ما در این یادداشت به دو گونه تهدیدات تروریستی که در دوره اشغالگری آمریکا، ایران را تهدید می‌کرد می‌پردازیم:

اول، تهدید ارتش آمریکا و همپیمانانش

و **دوم** تهدید داعش

ذهن رسانه زده
به جای دیدن
این حقیقت
بزرگ که سال‌ها
خطرناک‌ترین
نیروی تروریستی
جهان [۱] بر خاک
افغانستان خیمه
زده بود و پیر و جوان
و کودک را به قتل
می‌رساند و چنان
برخی روستاها را
بمباران می‌کرد که
دیگر در عکس
هوایی هم به سختی
می‌شد تشخیص
داد که روزگاری
در اینجا روستایی
بوده است؛ از
رفتن اشغالگران
دموکراسی خواه
نگران بود!